

Raad van de gemeente Druten
Postbus 1
6650 AA DRUTEN

Gemeente					
INSENTEMENT OP		14 MAART 2012		VROM/BEL	
NR. 4E 005883		-1731212			
GEZIEN	B	S	W	V	W

Datum
14 maart 2012

Ons nummer
201108096/1/R2

Uw kenmerk

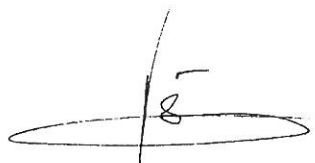
Onderwerp
Druten
Bestemmingsplan Druten-Oost

Behandelend ambtenaar
A.H.M. Boevink
070-4264582

In de bovenvermelde zaak is uitspraak gedaan. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Hoogachtend,

de secretaris van de Raad van State,

mr. H.H.C. Visser

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. N. Kootkar en H.J. Janssen, wonend te Afferden, gemeente Druten,
2. M.J.P.T. Anderegg, wonend te Afferden, gemeente Druten,
appellanten,

en

de raad van de gemeente Druten,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 juli 2011, kenmerk 11-25, heeft de raad het bestemmingsplan "Druten-Oost" (hierna: het plan) vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben Kootkar en Janssen bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 12 augustus 2011, en Anderegg bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 22 augustus 2011, beroep ingesteld.

Anderegg heeft haar beroep aangevuld bij brief van 16 september 2011.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Anderegg en de raad hebben een nader stuk ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 23 februari 2012, waar Kootkar en Janssen, bij monde van Kootkar, Anderegg, en de raad, vertegenwoordigd door M. Flier, werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het plan voorziet met nader uit te werken bestemmingen en een wijzigingsbevoegdheid in de bouw van een nieuwe woonwijk ten oosten van de kern van Druten. Het plan maakt de bouw van maximaal 450 woningen mogelijk, welke gefaseerd zullen worden gerealiseerd.

Het beroep van Anderegg

2.2. De raad betwist dat Anderegg als belanghebbende bij het plan kan worden aangemerkt. In dat verband stelt de raad dat Anderegg op een afstand van circa 570 m van het plangebied woont en geen direct zicht heeft op gronden in het plangebied. Evenmin zal volgens de raad sprake zijn van een toename van het aantal verkeersbewegingen langs de woning van Anderegg als gevolg van het plan.

2.3. Ingevolge artikel 8.2, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet ruimtelijke ordening (hierna: de Wro) kan door een belanghebbende beroep worden ingesteld tegen een besluit als het aan de orde zijnde.

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) wordt onder belanghebbende verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

De wetgever heeft deze eis gesteld teneinde te voorkomen dat een ieder, in welke hoedanigheid dan ook, of een persoon met een slechts ver verwijderd of indirect belang als belanghebbende zou moeten worden beschouwd en beroep zou kunnen instellen. Om als belanghebbende in de zin van de Awb te kunnen worden aangemerkt, dient een natuurlijk persoon een voldoende objectief en actueel, eigen, persoonlijk belang te hebben dat

hem in voldoende mate onderscheidt van anderen en dat rechtstreeks wordt geraakt door het bestreden besluit.

2.3.1. Niet in geschil is dat de afstand van de woning van Anderegg tot het plangebied circa 570 m bedraagt. Uit een luchtfoto blijkt dat tussen de woning van Anderegg en het plangebied bomen en woonbebouwing aanwezig zijn, zodat Anderegg vanuit haar woning geen direct zicht heeft op gronden binnen het plangebied.

Blijkens de verbeelding zijn aan de noordoostkant en de zuidoostkant van het plangebied twee plandelen met de bestemming "Verkeer" opgenomen met de aanduiding "specifieke vorm van verkeer-langzaamverkeer". Nu in de planregels deze aanduiding niet voorkomt, komt aan deze aanduiding evenwel geen betekenis toe. Daargelaten de stelling ter zitting van de raad dat het fysiek onmogelijk is en dat dit evenmin is beoogd, sluit het plan wat deze plandelen betreft gemotoriseerd verkeer derhalve niet uit. Evenwel is de Afdeling van oordeel dat niet aannemelijk is dat indien het verkeer vanuit de wijk via deze wegen zal ontsluiten, dat verkeer vervolgens over de Waalbandijk langs de woning van Anderegg zal rijden. De twee genoemde wegen sluiten in zuidelijke richting namelijk direct aan op de Van Heemstraweg, welke weg, anders dan de Waalbandijk, een doorgaande weg is. Gelet hierop acht de Afdeling niet aannemelijk dat als gevolg van het plan sprake zal zijn van een toename van het aantal verkeersbewegingen langs de woning van Anderegg.

Anderegg heeft geen feiten of omstandigheden aangevoerd in verband waarmee zou moeten worden geoordeeld dat ondanks het vorenstaande een objectief en persoonlijk belang van haar rechtstreeks door het besluit zou worden geraakt. Een louter subjectief gevoel van betrokkenheid bij een besluit, hoe sterk dat gevoel ook is, is daarvoor niet voldoende.

De conclusie is dat Anderegg geen belanghebbende is bij het bestreden besluit als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb en dat zij daartegen ingevolge artikel 8.2, eerste lid, van de Wro, geen beroep kan instellen.

Het beroep van Anderegg is niet-ontvankelijk.

Het beroep van Kootkar en Janssen

2.4. Kootkar en Janssen, wonend aan de Van Heemstraweg 49, kunnen zich niet verenigen met het plan voor zover een gedeelte van hun kavel niet in het plan is opgenomen. In dat verband voeren zij aan dat zij voor de aanvang van de planprocedure te kennen hebben gegeven dat zij een aantal woningen op hun perceel willen realiseren. Hoewel het college van burgemeester en wethouders had toegezegd dit verzoek bij het opstellen van het plan te betrekken, blijkt uit het voorontwerpplan niet waarom aan hun verzoek niet is tegemoetgekomen. Kootkar en Janssen achten de bouw van woningen ter plaatse niet in strijd met een goede ruimtelijke ordening. Het argument van de raad dat woningbouw op hun perceel niet mogelijk is vanwege een spuitzone achten zij niet steekhoudend nu dit punt nimmer eerder ter sprake is gebracht en deze spuitzone in geen enkele vergunning is terug te vinden. Bovendien zijn er andere woningen die reeds binnen de

sputzone liggen. Kootkar en Janssen zijn van mening dat bij het terugbrengen van het aantal woningen in het plangebied primair van de belangen van de ontwikkelaar is uitgegaan. Daarnaast stellen zij dat hun in dit verband niet kan worden tegengeworpen dat zij destijds geen privaatrechtelijke overeenkomst met de ontwikkelaar zijn aangegaan.

2.5. De raad stelt dat aanvankelijk een gedeelte van het perceel van Kootkar en Janssen nodig was maar dat dit na aanpassing van het plan vanwege het terugbrengen van het aantal bouwkavels niet meer het geval is. Volgens de raad is nimmer een toezegging gedaan omtrent het opnemen van een gedeelte van het perceel in het plan en de mogelijkheid om ter plaatse woningen te realiseren. Het verzoek is volgens de raad wel in de planprocedure betrokken. De raad is van mening dat het realiseren van een aantal woningen ter plaatse tot een onlogische stedenbouwkundige afronding van de nieuwe woonwijk leidt, terwijl het realiseren van woningen voorts niet mogelijk is vanwege de spuitzone van het naastgelegen agrarische perceel.

2.6. De Afdeling vat dit beroep op als zijnde gericht tegen de begrenzing van het plan.

2.6.1. Ten aanzien van het betoog van Kootkar en Janssen dat het college van burgemeester en wethouders bij de terinzagelegging van het voorontwerpplan niet heeft gemotiveerd waarom aan hun verzoek niet is tegemoetgekomen, wordt overwogen dat de procedure inzake de vaststelling van een bestemmingsplan aanvangt met de terinzagelegging van een ontwerpplan. Eventuele onregelmatigheden die zien op het voorontwerpplan kunnen derhalve geen gevolgen hebben voor de rechtmatigheid van het plan.

2.6.2. Gelet op de systematiek van de Wro komt de raad in beginsel een grote mate van beleidsvrijheid toe bij het bepalen van de begrenzingen van een bestemmingsplan. Deze vrijheid strekt echter niet zo ver dat de raad een begrenzing kan vaststellen die in strijd is met een goede ruimtelijke ordening of anderszins in strijd met het recht. Ter zitting heeft de raad nader uiteengezet dat ten tijde van de privaatrechtelijke onderhandelingen met Kootkar en Janssen ook het voornemen bestond om het agrarische perceel dat ten westen van het plangebied ligt te verwerven en bij het plan te betrekken. Aan dit perceel is een agrarische bestemming toegekend waar het gebruik van gewasbestrijdingsmiddelen bij recht is toegestaan. Toen bleek dat het verwerven van deze agrarische gronden niet mogelijk was, diende bij het toevoegen van nieuwe gevoelige functies, in dit geval woningen, rekening te worden gehouden met een spuitzone, als gevolg waarvan de door Kootkar en Janssen gewenste woningbouw op hun perceel niet mogelijk is, zo heeft de raad ter zitting gesteld. De Afdeling kan de raad volgen in zijn stelling dat eerst nadat duidelijk werd dat het aangrenzende agrarische perceel niet kon worden verworven, rekening diende te worden gehouden met de spuitzone vanwege dit agrarische perceel. Evenwel kan de Afdeling de motivering van de raad dat vanwege het aanhouden van deze spuitzone woningbouw op het perceel van Kootkar en Janssen niet mogelijk is, niet volgen. Bij dit oordeel wordt betrokken dat ten behoeve van de voorziene woningen in het plan op het

aangrenzende agrarische perceel een zone met de aanduiding "tuinbouw uitgesloten (-tb)" is opgenomen, zodat daarmee is gewaarborgd dat ten opzichte van de voorziene woningen in het plan een spuitzone wordt aangehouden. De raad heeft niet gemotiveerd waarom ter plaatse van het perceel van Kootkar en Janssen deze aanduiding niet zou kunnen worden opgenomen dan wel waarom de raad de keuze heeft gemaakt dit niet te doen. In dit licht bezien acht de Afdeling het argument van de raad dat het toevoegen van woningen op het perceel van Kootkar en Janssen zal leiden tot een onlogische stedenbouwkundige afronding van de woonwijk evenmin overtuigend.

2.6.3. In hetgeen Kootkar en Janssen hebben aangevoerd ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit, voor zover het betreft het gedeelte van de plangrens dat de scheiding vormt tussen het plandeel met de bestemming "Verkeer" en het perceel van Kootkar en Janssen aan de Van Heemstraweg 76, niet berust op een deugdelijke motivering. Het beroep van Kootkar en Janssen is gegrond. Het bestreden besluit dient in zoverre wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb te worden vernietigd. Gelet hierop behoeft hetgeen Kootkar en Janssen overigens hebben aangevoerd geen bespreking meer.

Proceskosten

2.7. Ten aanzien van Kootkar en Janssen dient de raad op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld. Wat betreft de door Kootkar en Janssen op het proceskostenformulier aangegeven kosten voor een deskundige en het laten opstellen van een deskundigenrapport bestaat geen aanleiding voor een vergoeding, omdat van inbreng door een deskundige noch van een deskundigenrapport is gebleken. Ten aanzien van Anderegg bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het beroep van M.J.P.T. Anderegg niet-ontvankelijk;
- II. verklaart het beroep van N. Kootkar en H.J. Janssen gegrond;
- III. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Druten van 7 juli 2011, kenmerk 11-25, voor zover het betreft het gedeelte van de plangrens dat de scheiding vormt tussen het plandeel met de bestemming "Verkeer" en het perceel van Kootkar en Janssen aan de Van Heemstraweg 76;
- IV. veroordeelt de raad van de gemeente Druten tot vergoeding van bij N. Kootkar en H.J. Janssen in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 42,12 (zegge: tweeënveertig euro en twaalf cent), met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander;
- V. gelast dat de raad van de gemeente Druten aan N. Kootkar en H.J. Janssen het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 152,00 (zegge: honderdtweënvijftig euro) vergoedt, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.P. de Rooy, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
lid van de enkelvoudige kamer

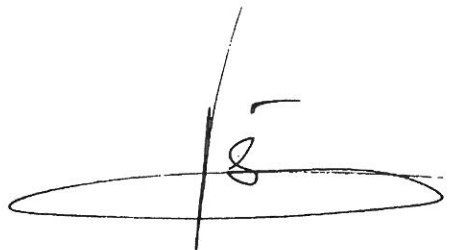
w.g. De Rooy
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 maart 2012

59-608.

Verzonden: 14 maart 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal oval with a vertical line crossing it near the center. To the right of the vertical line, there are some smaller, less distinct scribbles.

mr. H.H.C. Visser